

چوڭقۇن داغلىق يازغۇچىلىرىنىڭ جۈمھۇرىيىتىدىن تاللانما

شېنجاڭ خەلق نەشرىياتى

چوڭو داڭلىق يازغۇچىلىرىنىڭ نەسرلىرىدىن تاللانما

تەرجىمە قىلغۇچىلار : جۈرئەت سەيپۇل قاتارلىقلار

شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى

图书在版编目(CIP)数据

中国名作家散文选:维吾尔文/王蒙等著;居来提等译. — 乌鲁木齐:新疆人民出版社, 2009.8
ISBN 978-7-228-12797-9

I.中... II.①王... ②居... III.① 散文 — 作品集 — 中国现代 — 维吾尔语(中国少数民族语言) ② 散文 — 作品集 — 中国 — 当代 — 维吾尔语(中国少数民族语言) IV.I266

中国版本图书馆 CIP 数据核字(2009)第147836号

责任编辑	伊丽达娜·阿不都热依木
责任校对	再米拉·袁达依
特约校对	阿依古丽·牙森
封面设计	买买提·诺比提
出版发行	新疆人民出版社
电 话	0991-2827472
地 址	乌鲁木齐市解放南路348号
邮 编	830001
印 刷	新疆金版印务有限公司
经 销	新疆维吾尔自治区新华书店
开 本	880×1230毫米 32开本
印 张	10
版 次	2009年8月第1版
印 次	2009年8月第1次印刷
印 数	1 — 3000
定 价	25.00 元

جۇڭگو داڭلىق يازغۇچىلىرىنىڭ نەسرلىرىدىن تاللانما

ئاپتورى: ۋاڭ مېڭ قاتارلىقلار

تەرجىمە قىلغۇچىلار: جۇرئەت سەيپۇل قاتارلىقلار

مەسئۇل مۇھەررىرى: ئىلدا نە ئابدۇرېھىم

مەسئۇل كوررېكتورى: زەمىرە پىدائىي

تەكلىپلىك كوررېكتورى: ئايگۈل ياسىن

مۇقاۋىسىنى لايىھىلىگۈچى: مەمەت نەۋبەت

نەشر قىلىپ تارقاتقۇچى: شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى

تېلېفون: 0991-2827472

ئادرېسى: ئۈرۈمچى شەھىرى جەنۇبىي ئازادلىق يولى 348 - نومۇر

پوچتا نومۇرى: 830001

باسقۇچى: شىنجاڭ جىننەن مەتبەئەچىلىك چەكلىك شىركىتى

ساتقۇچى: شىنجاڭ ئۇيغۇر ئاپتونوم رايونلۇق شىنخۇا كىتابخانىسى

فورماتى: 880 × 1230 مىللىمېتىر 1/32

باسما تۈمۈرى: 10

نەشرى: 2009 - يىلى 8 - ئاي 1 - نەشرى

باسمىسى: 2009 - يىلى 8 - ئاي 1 - بېسىلىشى

تراژى: 3000 — 1

كىتاب نومۇرى: 9 - 12797 - 228 - 7 - ISBN 978

باھاسى: 25.00 يۈەن

كىرىش سۆز

«جۇڭگو داڭلىق يازغۇچىلىرىنىڭ نەسرلىرىدىن تاللانما» ناملىق بۇ كىتابقا جۇڭگو بۈگۈنكى دەۋر ئەدەبىيات تارىخىدا بەلگىلىك تەسىرگە ئىگە داڭلىق يازغۇچىلاردىن ۋېي ۋېي، ۋاڭ مېڭ، جۇ تاۋ، باجىن، ماۋدۇن، جۇ گوپىڭ، ليۇ لياڭچېڭ قاتارلىقلارنىڭ تۈرلۈك ئۇسلۇبتىكى نەسرلىرى كىرگۈزۈلدى. بۇ كىتابقا تاللانغان نەسرلەرنىڭ مەزمۇن دائىرىسى كەڭ، ئىپادىلەش ئۇسۇلى خىلمۇخىل، قوبۇق لېرىكىلىق خۇسۇسىيەتكە ۋە كۈچلۈك ئوبرازچانلىققا ئىگە بولۇپ، ھەرقايسى ئاپتورلارنىڭ تۇرمۇش تەسىراتلىرى، ئىدىيىۋى ھېسسىياتلىرى يۇقىرى بەدىئىي ماھارەت، ئوبرازلىق، يېقىملىق گۈزەل تىل، كۈچلۈك تەسەۋۋۇر ئارقىلىق سۈرەتلەنگەن، بۇلار جۇڭگو يېڭى دەۋر نەسرچىلىقىنىڭ تەرەققىيات جەريانىنى مەلۇم جەھەتلەردىن ئەكس ئەتتۈرۈپ بېرەلەيدۇ. ئۇنىڭدىن باشقا، بۇ كىتابقا شىنجاڭدا تۇرمۇش كەچۈرۈپ، شىنجاڭدىكى ھاياتىدىن ئىلھام ئېلىپ ئىجادىيەت ئېلىپ بارغان ۋاڭ مېڭ، جۇ تاۋ، ليۇ لياڭچېڭ قاتارلىق يازغۇچىلارنىڭ ھەر مىللەت خەلقىنىڭ تۇرمۇشى ئارقا كۆرۈنۈش قىلىنغان نەسرلىرى ئالاھىدە تاللاپ كىرگۈزۈلدى. بۇ نەسرلەردىن ئۇلارنىڭ شىنجاڭغا بولغان چوڭقۇر مېھىر - مۇھەببىتى، شىنجاڭنىڭ كەلگۈسىگە بولغان ئىشەنچى ئۇرغۇپ تۇرىدۇ. قىسقىسى، بۇ كىتابقا تاللاپ كىرگۈزۈلگەن نەسرلەر بۈگۈنكى زامان ئۇيغۇر نەسرچىلىقىنى تەرەققىي قىلدۇرۇشتا بەلگىلىك ئەھمىيەتكە ئىگە.

مۇندەرىجە

1	ئەڭ سۆيۈملۈك كىشىلەر كىم	ۋېي ۋېي
10	ۋاڭ مېڭ نەسرلىرى	
31	تەڭرىتاغ مەنزىرىلىرى	بى يې
39	باھار	جۇ زىچىڭ
42	سۇۋادان تېرەككە مەدھىيە	ماۋدۇن
46	دەريادىن ئۆتۈش	جۇ تاۋ
50	چاڭجياڭ دەرياسىدىكى ئۈچ كۈن	ليۇ بەييۇ
64	چۈش ئىزدەش	باجىن
69	ئۆمۈر مەسەللىرى	جۇ گوپىڭ
74	دىئاراملىق — ھاياتتىن بەھرە ئېلىشتۇر	جۇ گوپىڭ
78	مەشھۇر شەخس	جيا پىڭخۇا
90	كېچىكىپ ئېچىلغان گۈيخۇاگۈلى	يۈي دافۇ
132	چېگرىدىكى سۆيگۈ	شىڭ شاۋمۇ
136	ھاكىم	لياۋ جىڭرېن
141	چەت ئەلگە چىقىش ئۈچۈن	جۇ يۇڭئەن
147	مۇھەببەت سۆۋغىسى	ليۇ يۇڭ
150	كۈتۈش	يى دىي
152	ۋاقىت	جاۋ لىخۇڭ
155	يول	زۇ خەيپىڭ
157	قەلبىنىڭ قېتىشىپ قېلىشى	دىڭ گاڭ
163	دەرەخ	جياڭ جياڭ
166	ۋەھىي	ۋېي جىەنمېي
170	كۆز	يى مىڭ

ئاددىي شەخس بولۇش ئوتتۇز ياشتىن باشلىنىدۇ	
ۋەن شەنچياڭ 173	
كۈز ئەسلىمىسى	شى تېپىش 176
ئىزگۈلۈك بىلەن رەزىللىك	لىۋ سا 179
ئەقىل ۋە ئۇنىڭ ئىككى قەدىناس دوستى	لىن چىڭشۈەن 181
بەختسىزلىك ۋە ئادالەت	زېڭ فەنمىڭ 185
ياخشى ئادەم ۋە ئەسكى ئادەم	ئەي فېڭ 187
تېنەپ قالغان قەلب	خۇاڭ شۈپېڭ 192
سىزگە ئىشىك ئېچىلدى	جاۋ لىخۇاڭ 196
ھاياتلىق بىلەن تىنچلىق بىر - بىرىگە ئاشىق	تىي نىڭ 200
خېشۈن ھەققىدە پاراڭ	سۈي يۇڭيۈەن 208
قىلىچ	جۇ شۈشەن 214
يازغۇچى	يى بېيشا 225
كېچە	شى شىن (شياڭگاڭ) 227
«كونا جاي»	خۇاڭ ۋېنتىڭ 229
تىلەمچى	يۈ جىن 233
تىنىپ قالغان ھايات	فېڭ جىسەي 237
دەقىقە ئارىلىقىدا	جۇ يەنۋېن 243
لىۋ لياڭچېڭ نەسرلىرى	246

ئەڭ سۆيۈملۈك كىشىلەر كىم

ۋېي ۋېي

چاۋشيەندە بولغان كۈنلىرىمدە بەزى نەرسىلەر مېنى ھەمىشە تەسىرلەندۈرۈپ، ئوي - پىكىر، ھېسسىياتلىرىمنى ئۆركەشلىتىپ تۇردى. بۇ ئەھۋال مېنى كۆرگەن - بىلگەن ئەھۋاللارنىڭ ھەممىسىنى ۋەتەندىكى بۇرادەرلەرگە قالدۇرماستىن ئېيتىپ بېرىش خىيالغا كەلتۈرەتتى. ئەمما، مەن ھەممىدىن ئاۋۋال سىلەرگە پەقەت تەسىراتلىرىمنىڭ مۇھىم بىر قىسمىنى، يەنى ئەڭ سۆيۈملۈك كىشىلىرىمنىڭ كىم ئىكەنلىكىنى بارغانسېرى چوڭقۇر ھېس قىلغانلىقىمنىڭ ئۆتمۈشىنى ئېيتىپ بېرىشكە ئالدىرماقتىمەن !

ئەڭ سۆيۈملۈك كىشىلىرىمىز كىم؟ ئەڭ سۆيۈملۈك كىشىلەر بىزنىڭ جەڭچىلىرىمىز.

ئېھتىمال، بەزى ئادەملەر كۆڭلىدە: «سېنىڭ دەيدىغىنىڭ ئاشۇ «ئەسكەرلەر، مۇ؟» دەر. ئۇلار بەكمۇ سەل چاغلایدۇ ۋە ناھايىتى ئاددىي قارايدۇ، يەنى جەڭچىلەرنىڭ قانداق يۈكسەك ۋە چوڭقۇر بىلىملەرگە ئىگە ئىكەنلىكىنى، شۇنىڭدەك ئۇلاردا باي ۋە نازۇك ھېسسىيات بارلىقىنى كۆرەلمەيدۇ. لېكىن، مەن شۇنداق ئېيتالايمەنكى، بۇ ئۇلارنىڭ بىزنىڭ جەڭچىلىرىمىز بىلەن ئارىلىشىشنىڭ ئىنتايىن ئاز بولغانلىقىدىن، بىزنىڭ جەڭچىلىرىمىزنى تېخى چۈشەنمىگەنلىكىدىن، ئۇلارنىڭ نەقەدەر ساپ ۋە ئالىيجاناب پەزىلەتكە ئىگە ئىكەنلىكىنى، ئىرادىسىنىڭ نەقەدەر قەتئىي، مۇستەھكەم، خاراكتېرىنىڭ نەقەدەر ساددا، كەمتەر ئىكەنلىكىنى، قەلبىنىڭ نەقەدەر گۈزەل، كۆڭۈل -

كۆكسىنىڭ نەقەدەر كەڭ ئىكەنلىكىنى بىلىمگە ئىگىدىندۇر. مېنىڭ قىسقىغىنا ھېكايە سۆزلەپ بېرىشىمگە رۇخسەت قىلىڭلار.

تېخى ئىككىنچى قېتىملىق ئۇرۇش^① ۋاقتى ئىدى. بىر بۆلۈم پىدائىيلار قوشۇنى دۈشمەننىڭ ئارقا تەرىپىگە بۆسۈپ كىرىپ، جۇنيۇلى^② دىكى دۈشمەننىڭ قېچىش يوللىرىنى توسۇماقچى بولدى، ئۇلار شۇتات ئىستانسىسىغا يېتىپ بارغاندا، قاچقان دۈشمەنلەرمۇ نەق شۇ يەرگە يېتىپ كېلىپ، ماشىنا يولى بىلەن ئۆتۈپ كېتىش ئالدىدا ئىدى. بۇ قوشۇننىڭ ئاۋانگارت لىيەنى ماشىنا يولى بويىدىكى بەكمۇ قاقاس بىر كىچىك تۆپىلىكنى تېزلىكتە ئىشغال قىلىپ دۈشمەننى توسۇدى. شۇنىڭ بىلەن قاتتىق ئۇرۇش باشلىنىپ كەتتى. دۈشمەنلەر جېنىنى قۇتۇلدۇرۇپ قېلىش ئۈچۈن ئوتتۇز ئىككى ئايروپىلان ۋە ئون نەچچە تانكا بىلەن ھۇجۇم قىلىپ، بۇ لىيەننىڭ ئىستېھكامىغا قاراپ قورشاپ كەلمەكتە ئىدى. پۈتۈن تۆپىلىك ئاستىن - ئۈستۈن بولۇپ كەتتى. بېنزىن بومبىسىنىڭ يالقۇنلىرى پۈتكۈل ئىستېھكامنى كۆيدۈرۈپ چوڭ قىلىۋەتتى. لېكىن، باتۇرلار تۈتۈن ۋە ئوت ئىچىدە قالغان بۇ تۆپىلىكتە ئۈنلۈك شوئارلارنى توۋلاپ، ئىستېھكام ئالدىدا دۈشمەنلەرنىڭ بىر - بىرلەپ جېنىنى ئېلىشقا باشلىدى. دۈشمەننىڭ جەسەتلىرى خۇددى باغلاپ دۆۋىلىۋەتكەن قوناق شېخىدەك تۆپىلىك ئالدىدا دۆۋىلىنىپ كەتتى ۋە بۇ تۆپىلىك قىپقىزىل قانغا بويىلىپ كەتتى. ئەمما، دۈشمەن ئۆزىنىڭ ئاساسىي كۈچىنىڭ مەغلۇپ بولۇشى ۋە يوقىتىلىشىدىن قورقۇپ، ئۆلەر - تىرىلىشىگە قارىماي تىرىكشەكتە ئىدى. شۇنداق قىلىپ، بۇ شىددەتلىك جەڭ

① ئىككىنچى قېتىملىق ئۇرۇش — 1950 - يىلى 11 - ئاينىڭ 25 - كۈنىدىن 12 - ئاينىڭ ئاخىرلىرىغىچە «يۈننەن ئۇرۇشى» چىڭخۇەنجياڭ دەرياسى ئەتراپىدا ئېلىپ بېرىلغانىدى. ئامېرىكا جاھانگىرلىكىنىڭ تاجاۋۇزچى ئەسكەرلىرىدىن 30 مىڭدىن ئارتۇقراقى يوقىتىلغانىدى.

② جۇنيۇلى — چاۋشيەننىڭ بىر شەھىرى بولۇپ، پىڭخەن ئارىلىنىڭ شەرقىي شىمال قىسمى، چىڭخۇەنجياڭ دەرياسىنىڭ تۆۋەنكى ئېقىنىنىڭ جەنۇبىي قىرغىقىغا جايلاشقان.

توپتوغرا سەككىز سائەت داۋام قىلدى، ئاخىر باتۇرلىرىمىزنىڭ ئوقلىرى تۈگەپ قالدى، ھەرىدەك يوپۇرۇلۇپ كېلىۋاتقان دۈشمەن تۆپىلىكىنى ئىشغال قىلىپ، باتۇرلارنى تۆپىلىكىنىڭ ئېتىكىگە چېكىندۈردى. ئايروپىلاندىن ياغدۇرۇلۇۋاتقان بېنزىن بومبىلار ئۇلارنىڭ كىيىمىگە تۇتىشىپ، ئۈستۈشىنى كۆيدۈرمەكتە ئىدى. بۇ چاغدا قەھرىمانلار بىر قەدەممۇ چېكىنمەي، مىلتىقلىرىنى ئىرغىتىپ تاشلىۋەتتى - دە، ئۈستۈشىدا لاۋۇلداپ كۆيۈپ تۇرغان ئوت بىلەن دۈشمەنلەرگە ئېتىلدى ۋە ئىستىھكامىنى ئىگىلىۋالغان دۈشمەنلەرنى قۇچاقلىۋېلىپ، ئۇلارنىمۇ كۆيدۈرۈپ كۈل قىلىۋەتتى... بۇ يىڭنىڭ يىڭجاڭنىڭ ئېيتىشىچە، ئۇرۇشتىن كېيىن ئەنە شۇ ليەننىڭ ئىستىھكامىدا مىلتىقلار پۈتۈنلەي پاچاقلانغان، پىلىموت سۇنۇقلىرى تۆپىلىكىنى قاپلاپ ياتقان، قۇربان بولغان جەڭچىلەرنىڭ جەسەتلىرى خىلمۇخىل ھالدا، يەنى بەزىلىرى دۈشمەننىڭ بېلىدىن مەھكەم چىرىمىۋالغان، يەنە بەزىلىرى دۈشمەننىڭ بېشىنى قۇچاقلىۋالغان، بەزىلىرى دۈشمەننىڭ گېلىنى بوغۇۋېلىپ، يەرگە نىقتاۋاتقان ھالدا بولۇپ، ھەممىسى دۈشمەن بىلەن بىللە يىقىلىپ بىرلىكتە كۆيگەن. يەنە بىر جەڭچى دۈشمەن مېڭىسىنىڭ قېتىقىغا مەلەنگەن بىر قول بومبىسىنى مەھكەم تۇتقان ھالدا ياتقان، ئۇنىڭ بىلەن بىللە ئۆلگەن دۈشمەننىڭ مېڭىسى چۇۋۇلۇپ كەتكەنىدى. يەنە بىر جەڭچىنىڭ ئاغزىدا دۈشمەننىڭ قولىقىنىڭ يېرىمى چىشلەكلىك ئىدى. قۇربان بولغانلارنىڭ جەسەتلىرىنى دەپنە قىلىش ۋاقتىدا، ئۇلار دۈشمەنلەرنى ناھايىتى مەھكەم تۇتۇۋالغانلىقتىن، ئاجرىتىۋېلىشقا زادىلا مۇمكىن بولمىغان، ھەتتا بەزىلىرىنىڭ بارماقلىرىنى كېسىپ ئاجرىتىشقا توغرا كەلگەن... بۇ ليەندە گەرچە ئۆلگەن ۋە يارىدار بولغانلار بەك كۆپ بولسىمۇ، لېكىن ئۇلار ئۈچ يۈزدىن ئارتۇق دۈشمەننى ئۆلتۈرگەن. تېخىمۇ مۇھىمى، بىزنىڭ ئاساسىي كۈچلىرىمىز يېتىپ كېلىپ،

دۈشمەننى پۈتۈنلەي يوقىتىشقا ئىمكانىيەت تۇغدۇرۇپ بەرگەن. بۇ چاۋشيەن ئالدىنقى سېپىدىكى ئەڭ قاتتىق ئۇرۇشلاردىن بىرى بولغان سۇڭگۇفېڭ ئۇرۇشى ياكى شۇتاڭ ئىستانسىسىدىكى ئۇرۇشتۇر. ئەگەر ئۇلار ئۈچۈن خاتىرە مۇنارى تىكلەشكە توغرا كەلسە، ئۈستۈشىدا كۆيۈپ تۇرغان ئوت بىلەن دۈشمەنگە ھۇجۇم قىلغان ۋە مىللىتىق نەيزىلىرى بىلەن دۈشمەنگە ئېتىلىپ بېرىپ دۈشمەن بىلەن بىللە ئۆلگەن قۇربانلارنىڭ ئىسىملىرىنى خاتىرە مۇنارىغا يېزىشقا رۇخسەت قىلىڭلار. ئۇلارنىڭ ئىسىملىرى: ۋاڭ جىنچۈەن، شىڭ يۇتاڭ، جىڭ يۇجۇ، ۋاڭ ۋېنىياڭ، شىۋىڭ گۈەنجۈەن، ۋاڭ جىنخۇ، جاۋ شىجى، سۈي جىنشەن، لى يۈەن، دىڭ جېدەي، جالڭ گۈيشېڭ، سۈي يۇلياڭ، لى شۇگۇ، يەنە بىر جەڭچىنىڭ ئىسمىنى بىلگىلى بولمىغان. قۇربان بولغان جەڭچىلىرىمىز ئەبەدىلەبەد ئۇنتۇلمىغۇسى.

ھېلىقى يىڭجاڭ يۇقىرىقى ئەھۋالنى ئېيتقاندا، ئۇنىڭ ئاۋازلىرى بەك ئاستا چىقتى ۋە كەيپىياتى ئېغىر - بېسىق بولدى. ئۇ ئىستېھكامدا قۇربان بولغانلارنى دەپنە قىلغاندا، كۆزىدىن ياشلار ئاققانلىقىنى ئېيتتى، لېكىن ئۇ يەنە سۆزىنى داۋاملاشتۇرۇپ مۇنداق دېدى:

— مېنى ئۇلار ئۈچۈن قاينغۇرۇۋاتىدۇ، دەپ ئويلاپ قالماڭلار. مەن ئۇلاردىن پەخىرلىنىمەن! بىزنىڭ جەڭچىلىرىمىز ئىنتايىن ئۇلۇغ ۋە ئىنتايىن سۆيۈملۈك، دەپ ھېس قىلىمەن. ئۇلار مېنى قاتتىق تەسىرلەندۈرگەنلىكتىن، كۆزۈمدىن ياشلار ئىختىيارسىز تۆكۈلدى.

دوستلار، بۇ قەھرىمانلىق ئىش - پائالىيەتلىرىنى ئاڭلاپ قانداق تەسىرات ئالدىڭلار؟ جەڭچىلىرىمىزنى سۆيۈملۈك ئەمەس دەپ ئېيتالامسىلەر؟ ۋە تىنىمىزدە بۇنداق قەھرىمانلارنىڭ بولغانلىقى بىلەن پەخىرلەنمەيسىلەر؟

بىزنىڭ جەڭچىلىرىمىزنىڭ قەلبى دۈشمەنگە نىسبەتەن ئەنە شۇنداق كۈچلۈك نەپرەت بىلەن تولغان بولسا، ئەكسىچە چاۋشيەن خەلقىگە نىسبەتەن چوڭقۇر ھېسداشلىق ۋە چوڭقۇر

ئىنتېرناتىسئوناللىق مۇھەببەت بىلەن تولغان.

خەنجياڭ دەرياسىنىڭ شىمالىي قىرغىقىدا ياش بىر جەڭچى بىلەن ئۇچرىشىپ قالدىم. ئۇ يىگىرمە بىر ياشتا بولۇپ، خېيلۇڭجياڭ ئۆلكىسىنىڭ چىڭگاڭ ناھىيىسىدىن ئىكەن. ئۇ قارىمۇتۇق، ئېگىز بويلۇق بولۇپ، خۇددى ئېتىزدا تۇرغان بىر تۈپ كۈزلۈك قىزىل چۈجگۈن قوناقتەك ساددا ۋە يېقىملىق ئىدى. ئەمما، ئەمدىلا ئۇرۇش ئىستىھكامىدىن قايتقانلىقى ئۈچۈن بىر ئاز ھارغىنلىقى چىقىپ تۇراتتى. ئۇنىڭ كۆزلىرىدىكى قىزىللىقمۇ تېخى كەتمىگەنىدى. ئۇ ئەسلىدە توپچى ئەسكەرلەر لىيەندە ئىدى. ئۇ بىر كۈنى كېچىسى بىر يىغا ئاۋازىدىن چۆچۈپ ئويغىنىپ تالاغا چىقىپ قارىسا، چاۋشيەنلىك بىر موماي دۆڭدە يىغلاپ ئولتۇرغۇدەك. ئۇنىڭ ئۆيى بومباردىمان قىلىنغاندىن كېيىن تاغ ئىچىدە بىر كەپە ياساپ ئولتۇرغانىكەن، لېكىن كەپىسىمۇ بومباردىمان قىلىنىپتۇ. ھېلىقى جەڭچى قايتىپ كېلىپ لىيەنبۇ (روتا شتابى)دىن پىيادە ئەسكەرلەر لىيەنگە بېرىشنى تەلەپ قىلىپتۇ. پىيادە ئەسكەرلەر لىيەنى ئادەمگە ئېھتىياجلىق بولغانلىقتىن، ئۇنىڭ تەلىپى ماقۇل كۆرۈلۈپتۇ. مەن ئۇنىڭدىن:

— توپچى ئەسكەرلەر لىيەندىمۇ ئوخشاشلا دۈشمەن بىلەن جەڭ قىلىسەنغۇ؟ — دەپ سورىدىم.

— ياق، ئوخشاش ئەمەس، دۈشمەنگە قانچە يېقىن تۇرۇپ ئۇرۇش قىلسام، شۇنچە خۇماردىن چىقىمەن ۋە شۇنچە ئۆچۈمنى ئالىمەن!

ئۇ شۇنداق دەپ كېلىپ، بىر ئىشنى سۆزلەپ بەردى:
خەنجياڭ دەرياسىنىڭ جەنۇبىي قىرغىقىدىكى كۈنلەر ۋە تۈنلەر ۋە تۈنلەرنىڭ^① بىرىدە، ئىستىھكامدىن چۈشۈپ تاماق ئەتكىلى

① خەنجياڭ دەرياسىنىڭ جەنۇبىي قىرغىقىدىكى كۈنلەر ۋە تۈنلەر — شۇنداقلا قېتىملىق ئۇرۇش جەريانىدىكى مۇھىم ۋاقىتنى كۆرسىتىدۇ. 1951 - يىلى 1 - ئايدىن 3 - ئايغىچە چاۋشيەن، جۇڭگو قوشۇنلىرى خەنجياڭ دەرياسىنىڭ جەنۇبىي قىرغىقىدا تاجاۋۇزچى دۈشمەنلەرنىڭ قاتتىق دەككىسىنى بەرگەندى.

ماڭغانىدىم. ئەمدىلا كەنتكە كىرىپ كەلگەنىمدە، بىرنەچچە دۈشمەن ئايروپىلانى كېلىپ، بىرھازاغىچە ئاپتوماتىك توپ^① ئېتىپ، ئۇنىڭ كەينىدىنلا ئىككى دانە زور ياندۇرغۇچ بومبا تاشلىدى. بىرنەچچە ئېغىز ئۆيگە ئوت كېتىپ، ئوت بارغانسېرى ئۇلغىيىپ، ئىس - تۈتەك قاپلاپ، ئالغا ئىلگىرىلىگىلى بولماي قالدى. نەق شۇ جايدا، ئوت ۋە تۈتۈن ئىچىدە بىر كىچىك بالىنىڭ ئىڭراپ يىغلىغان ئاۋازى ئاڭلاندى، دەرھال تۈتۈننىڭ ئىچىگە ئېتىلىپ كىرىپ قارىسام، ئوتتۇرا ياشلىق بىر چاۋشيەنلىك كىشى قورۇدا يىقىلىپ قاپتۇ، بالىنىڭ يىغا ئاۋازى بولسا تېخىچىلا ئۆي ئىچىدىن ئاڭلىنىپ تۇراتتى. مەن يۈگۈرۈپ ئۆينىڭ ئىشىكى ئالدىغا باردىم، لېكىن ئۆينىڭ ئىشىكىدە ئوت لاۋۇلداپ كۆيۈۋاتقانلىقتىن، كىرىشكە مۇمكىن بولمىدى. ئىشىك ۋە دېرىزىلەرنىڭ قەغەزلىرى كۆيگەنكەن. بالىنىڭ يىغا ئاۋازى تۈرۈم - تۈرۈم قويۇق ئىسقا ئەگىشىپ ئېنىق ئاڭلىنىپ تۇراتتى. بۇ چاغدا مەن: «مەن كىرمىسەم بولامدۇ؟ ياق! ئەگەر ۋەتىنىمدە مۇشۇنداق ئەھۋالنى كۆرسەم، كىرىپ كېتەر ئىدىم، ئۇنداق بولغاندىن كېيىن بۇ يەردە كىرمىسەم بولامدۇ؟ چاۋشيەن خەلقى بىلەن ۋەتىنىمىز خەلقى ئوخشاش ئەمەسمۇ؟» دېدىم - دە، ئىشىكنى قاتتىق تېپىپ، ئېتىلىپلا ئۆينىڭ ئىچىگە كىردىم. پاھ! ئۆينىڭ ئىچى ئىس بىلەن لىق تولغان. پەقەت بالىنىڭ يىغا ئاۋازىلا ئاڭلىناتتى، لېكىن بالا كۆرۈنمەيتتى. كۆزۈمنىمۇ ئاچالماي قالدىم، يۈزۈم خۇددى پىچاققا تىلغاندەك ئېچىشىپ تۇراتتى. ئۈستۈشىمدا ئوت كۆيۈۋاتقان - كۆيۈۋاتمىغانلىقىنى بىلمەي، پەقەت يەرنى قارىقويۇق سىلاپ - سىپاپ ئىزدىدىم. ئاۋۋال قولۇمغا بىر چوڭ كىشى ئۇرۇلدى، ئۇنى تارتىپ ھېچبىر مىدىرلىتالمىدىم، چوڭ ئادەمنىڭ بەدىنىنى سىلاپ - سىپاپ ئۆتۈشۈم بىلەن كىچىك بالىنىڭ پۇتى قولۇمغا ئۇرۇلدى. بالىنى

① ئاپتوماتىك توپ — بىر خىل ئۈزمەي ئوق چىقىرىدىغان كىچىك تىپتىكى توپ.

قۇچاقلىغان پېتى يۈگۈرۈپ ئىشىكتىن چىقتىم. قارىسام ئۇ خويمۇ ئوماق بىر بالا ئىكەن، ئۇچىسىدا كالتە كۆڭلەك بولۇپ، يالاڭ ئاياغ ئىدى. ئۇ تېپىچەكلەپ يىغلايتتى. كۆڭلۈمدە: «يىغلىغاچ تۇر، ئائىلەڭدىكىلەرنى قۇتقۇزمىسام، سېنى كىم باقىدۇ؟» دەپ ئويلىدىم. بۇ چاغدا ئوت تېخىمۇ ئۇلغىيىپ، ئۆي سەرەمجانلىرىنىڭ ھەممىسى كۆيۈۋاتاتتى. بالىنى يەرگە قويدۇم. يەنە ئوت يېنىپ تۇرغان ئىشىكتىن سۈڭگۈپ ئۆيگە كىردىم. بايىقى چوڭ ئادەمنى تارتىۋىدىم، ئۇ «ئەھ...» دەپ ئاۋاز چىقاردى، ئۇنى يەنە تارتىۋىدىم، مېدىرلىتالمىدىم. سىنچىلاپ قارىسام، ئۇنىڭ يۈزىدىن ئاققان قان ئۇچىسىدىكى ئاپئاق كۆڭلىكىنى قىپقىزىل بويىۋەتكەن، كۆزلىرىمۇ يۇمۇلغانىكەن. ئۇنىڭ بولالمايدىغانلىقىنى بىلىدىم - دە، تالاغا ئېتىلىپ چىقتىم، ئۈستۈمدە كۆيۈۋاتقان ئوتنى ئۆچۈرۈپ، ھېلىقى ئاتا - ئانىسىز بالىنى قۇچىقىمغا ئالدىم...

دوستۇم بۇ قىسقىغىنا ۋەقەنى ئاڭلاپ، قانداق تەسىرات ئالدىڭىز؟ بىزنىڭ جەڭچىلىرىمىزنى ئەڭ سۆيۈملۈك كىشىلەر دەپ ھېس قىلمايمىز؟

ھەممىگە مەلۇم، چاۋشيەننىڭ ئۇرۇش مەيدانلىرى بەك مۇشەققەتلىك، لېكىن جەڭچىلىرىمىزنىڭ ئوي - پىكرى نېمە؟ كۈنلەرنىڭ بىرىدە ھاۋا مۇداپىئە ئاكوپىدا بىر كاپام تالقان بىلەن بىر ئوچۇم قارنى يەپ ئولتۇرغان^① بىر جەڭچىنى كۆردۈم. مەن ئۇنىڭدىن:

— مۇشەققەت ھېس قىلمايمىز؟ — دەپ سورىدىم، ئۇ ئاغزىغا سالغىلىۋاتقان بىر ئوچۇم قارنى قولىدا تۇتقىنىچە كۈلۈپ

① بىر كاپام تالقان بىلەن بىر ئوچۇم قار — تالقان: بۇغداي، چۈڭگۈن قوناق ۋە پۇرچاق قاتارلىقلارنى قورۇپ، تارتىپ ياسىغان بىر خىل قۇرغاق يېمەكلىك. جۇڭگو خەلق پىداىي قىسىملىرى ۋەتەندىن چىققان چاغدا، ھەممىسى مۇشۇنداق تالقاندىن ئېلىۋالغانىدى. تالقان بەك قۇرغاق بولغانلىقتىن، ئۇنى يۇتۇشمۇ بەك تەس ئىدى. شۇڭا، جەڭچىلەر قارا قىشنىڭ زىمىستان سوغۇق ئايلىرىدا، تاغلاردا ئاسانلىقچە سۇ تاپقىلى بولمىغانلىقتىن، تالقاننى قارغا قوشۇپ يېگەنىدى.

قويدى ۋە:

— نېمىشقا مۇشەققەت ھېس قىلىمغۇدەكمەن! بىز ئىنقىلابىي ئەسكەرلەر ئاجايىپ — غارايىپ بىر نەرسىلەر ئەمەس! ئەمما، بىزنىڭ شان — شەرىپىمىزمۇ مانا شۇ مۇشەققەتتە، — دېدى ئۇ قوللىدىكى قارنى ئاغزىغا سېلىپ زوقلىنىپ، خۇشاللىق بىلەن، — قار يېيىشنى مىسالغا ئالايلى، مېنىڭ بۇ يەردە قار يېيىشىم ۋەتەن خەلقىنىڭ قار يېمەسلىكى ئۈچۈندۇر، — ئۇ يەنە تار، زەي مۇداپىئە ئاكوپلىرىنى كۆرسەتتى، — يەنە مۇداپىئە ئاكوپىدا زوڭزىيىپ ئولتۇرۇشنى مىسالغا ئېلىپ باقايلى، تاشقىرىدا قۇياشنىڭ شۇنچىۋالا ئېسىل نۇرى تۇرۇقلۇق ئۇنىڭدىن بەھرىمەن بولالمايۋاتقانلىقىمىزنى ۋە تۈپتۈز تاشيوللار تۇرۇقلۇق ئۇنىڭدا ماڭالمايۋاتقانلىقىمىزنى كۆزىڭىز كۆرۈپ تۇرغاندا، ئىچىڭىز بەكمۇ پۇشىدۇ. ئەمما، مەن بۇ يەردە مۇداپىئە ئاكوپىدا زوڭزىيىپ ئولتۇرسام، ئاندىن ۋەتىنىمدىكى خەلقىم ئاكوپتا زوڭزىيىپ ئولتۇرماي، تاشيوللاردا ۋېلىسىپىتكە مىنىپ يۈرىمەن دېسىمۇ بولىدۇ، پىيادە ماڭمەن دېسىمۇ بولىدۇ، مۇڭدېشىپ، سۆزلىشىپ سەيلە قىلىمەن دېسىمۇ بولىدۇ. شۇنىڭ ئۈچۈن، — دېدى ئۇ قارنى ئاغزىغا سېلىۋېتىپ، سۆزلىرىدىن خۇلاسىە چىقارغاندەك قىلىپ، — مەن بۇ يەردە بىر ئاز قېنىمنى ئاقتۇرسام، بىر ئاز جاپا تارتسام ھېچقىسى يوق.

— ۋەتەننى سېغىنىدىڭىزمۇ؟ — دەپ سورىدىم ئۇنىڭدىن.

— كىم سېغىنمايدىكەن. ۋەتەننى سېغىنىمىدىم دېگەن گەپ يالغان، لېكىن مەن ۋەتەنگە قايتىشنى خالىمايمەن. ئەگەر قايتىپ كەتسەم، ۋەتىنىمدىكى خەلقىم: «بىز سىلەرگە يۈكلىگەن ۋەزىپىنى قانداق ئورۇندىدىڭلار؟» دەپ سورىسا، مەن نېمىدەپ جاۋاب بېرىمەن؟ — دېدى ئۇ كۈلۈپ تۇرۇپ. مەن يەنە:

— سىلەر شۇنچە كۆپ خەۋپ — خەتەرلەرنى بېشىڭلاردىن ئۆتكۈزۈپ، شۇنچە جاپا — مۇشەققەتلەرنى تارتىڭلار، سىلەرنىڭ ۋەتەنگە، چاۋشيەنگە قانداق تەلەپلىرىڭلار بار؟ — دەپ سورىدىم،

ئۇ بىر ئاز ئويلىنىۋېلىپ جاۋاب بەردى:

— بىزگە ھېچنېمە كېرەك ئەمەس، لېكىن يۈرەكتىكى گەپنى ئېيتىش كېرەك. مېنىڭ بۇ گېپىم ئانچە مۇناسىپ كەلمەسلىكىمۇ مۇمكىن. بىز مانا مۇشۇنچىلىكلا بىر نەرسىنى تەلەپ قىلىمىز، — دېدى ئۇ بارماقلىرى بىلەن يارماق چوڭلۇقىدا چەمبىرەك ھاسىل قىلىپ كۈلۈپ تۇرۇپ، — مانا مۇشۇنداق بىر دانە «چاۋشيەن ئازادلىق خاتىرە ئىزنىكى» نى تەلەپ قىلىمىز، يەنى ئۇنى كۆكرىكىمىزگە تاقاپ ۋەتىنىمىزگە قايتىشنى ئارزۇ قىلىمىز.

دوستلار، كۆپ مىسال كۆرسەتمەسمۇ جەڭچىلىرىمىزنىڭ قانداق ئادەملەر ئىكەنلىكىنى، ئۇلارنىڭ خىسلىتىنىڭ نەقەدەر ئالىيجاناب، روھىنىڭ نەقەدەر گۈزەل ۋە ئۇلۇغلۇقىنى چۈشىنىۋالالايسىلەر، ئۇلار تارىختا دۇنيادا بىرىنچى قاتاردىكى جەڭچىلەر ۋە بىرىنچى قاتاردىكى ئادەملەردۇر. ئۇلار دۇنيادىكى بارلىق ياخشى نىيەتلىك تىنچلىقپەرۋەر خەلقلەرنىڭ ئېسىل گۈللىرى. ۋەتىنىمىزنىڭ مەغرۇرلىنىشقا ئەرزىيدىغان گۈللىرى. بىز ۋەتىنىمىزنىڭ مۇشۇنداق قەھرىمانلىرى بارلىقى بىلەن پەخىرلىنىمىز! بىز مۇشۇنداق قەھرىمان ۋەتەندە تۇغۇلغانلىقىمىز ئۈچۈن پەخىرلىنىمىز!

ۋاڭ مېڭ نەسرلىرى

دۇنياغا ساياھەت

بۇ يۇپۇمىلاق يەر شارىنى پۇرسەت بولسا ئايلىنىپ چىقسا، ئۇنىڭ ئەھمىيىتىگە ھېچنېمە يەتمەيدۇ. ئىسلاھات - ئېچىۋېتىشنىڭ گۈللىنىش دەۋرىگە ئۆلگۈرۈپ، 1980 - يىلىدىن باشلاپ دۇنيانى ئايلىنىپ چىقىش بەختىگە ئېرىشتىم. ئون نەچچە يىل ئىچىدە ئامېرىكىغا بەش قېتىم، ئىتالىيىگە تۆت قېتىم، گېرمانىيە، ياپونىيە، سىنگاپور ۋە ئاۋسترالىيىگە ئىككى قېتىم، رۇسىيە، ئەنگىلىيە، فرانسىيە، رۇمىنىيە، بۇلغارىيە، پولشا، ۋېنگرىيە، ئالجىرىيە، ماراكەش، تۈركىيە، يېڭى زېلاندىيە، تايلاندى، مالايسىيا، سۇدان ۋە مىسىرلارغا بىر قېتىمدىن باردىم. يول ئۈستىدە ئىسپانىيە ۋە گرېتسىيەلەردە توختاپ ئۆتتۈم. ئۇنىڭدىن سىرت، شياڭگاڭغا ئىككى قېتىم باردىم، ئۆتكەن يىلى قىشتا يەنە تەيۋەنگە بېرىپ كەلدىم. دۇنيانى ئايلىنىش ھەقىقەتەن بەك مەنىلىك. دۇنيا راستىنلا بەك ئاجايىپ - غارايىباتلار بىلەن تولغان.

دۇنيانىڭ باغرى ھەقىقەتەن كەڭ. شىمالىي يېرىم شاردا كۆز بولغاندا، جەنۇبىي يېرىم شاردا باھار بولىدۇ. بېيجىڭدا چۈش بولغاندا، ئامېرىكا تۈن كېچە قوينىدا ياتىدۇ. سىز بۇ خىل تىلدا سۆزلىشىڭىز، ئۇ يەنە بىر خىل تىلدا سۆزلەيدۇ. سىزنىڭ پۇلىڭىز، سىزنىڭ قانۇنىڭىز ئۇ دۆلەتكە ئۆتمەيدۇ. بۇ دۆلەت ۋە رايوندا دېيىش قۇلايسىز گەپلەر، يەنە بىر دۆلەت ۋە رايوندا ئادەتتىكىچە پاراڭ ھېسابلىنىدۇ. بۇ يەردە ئىنتايىن مۇھىم،